

बाखं

भाग १

भिक्षु अश्वघोष

बारुँ

(भाग १)

प्रकाशक :
धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गुणुठी
धर्मकीर्ति विहार
नःघ त्वा, येँ

100
100

थःगु खँ

ध्व सफूचा जिगु मौलिक रचना मखु न अनुवाद हे खः ।
बुद्ध कालीन गृहस्थी, बुद्ध कालीन महीला, बुद्ध कथा, थेरीगाथा,
उदान व भालवक सूत्रया आधारे सम्पादन जक यानागु खः । भाय्
सरल याना थःगु मातृ भासं न्ह्योने तथा च्वना । ध्व बाखँ सफुचाय्
विशेषं विवेक बुद्धिया बारे बाखँत ल्यया सम्पादन यानागु खः ।

मनू बुद्धिजीवि प्राणी खः । उकिं हे खः मनूया जीवन पशु
सोया नं, अफ् द्यो सोयानं तःधं जुया च्वंगु दु । पशु तयेके विवेक
बुद्धि मदुगुलिं उन्नति ज्वीगु उपाय मालेगु शक्ति इमिके मदु । अथे
धका मनूत सकलें बुद्धिदानपिं मखु धयागु मनू तयेगु पुचले मिखा
व्यवबले सी दु । न्ह्यपु जक दर्या मगाः विवेक बुद्धि बिचार नं मरेक
मगाः । मखुसा अर्थ नं अनर्थ, धर्म नं अधर्म, अधर्म नं धर्म जुया
च्वनी । जुया च्वंगु नं दु । विवेक बुद्धि मदुगुलिं खः भि न्ह्यागुं ज्या
याय् बले शंका व भ्रम जुया च्वनीगु । अन्ध विश्वासे लाना च्वनीगु ।
विवेक बुद्धि गाःसा थथे ज्वी मखु । विवेक बुद्धि दत धायवं दानव
नं मानव ज्वी फु धयागु थुकी च्वंगु बाखनं धया च्व ।

थ्य सफूचा प्रकाशन यायेत माःगु खर्च बिया! जिगु लेखन
शक्ति यात प्रोत्साहन व्यूगुलिं धर्मकीर्तिं बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया जि
सदां ऋणी जुया । धर्मकीर्तिं बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया प्रकाशन
शक्ति निरन्तर वृद्धि व उन्नति ज्वीमा धयागु कामना याना ।

ध्यानकुटी

अश्वघोष

भोत, फाउपुन्ही

२५ फागुण २०३०

नेपाल सम्बत १०६४

प्रकाशकीय

एव बाखँ सकू धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया पासँ
भिक्ष्यागृगु रूपे छापे याये खना जिमित साप लय्ताः ठी ।
जिमित थुकथं हिंसयादुगु बौद्ध बाखँ सकूत च्वया प्रकाशन
यायेत अवसर चूलाका बिज्यागुलि हने बहह्म अववोष मन्ते
यात धन्यवाद बिया च्वना । थये सकू छापे यानागुलि बौद्ध
धर्मया प्रचार व मां माय्या सेवा यायेखना धर्मकीर्ति बौद्ध
अध्ययन गोष्ठी यात गर्व दु ।

धम्मवती

अध्यक्षा —

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

नःघ त्वा, ये

राक्षसया विवेक बुद्धि

भगवाम बुद्धं छद्मं तापाक चारिका याः बिज्यात । आलवी
घयागु थासे बाय् च्वने माल । वसपोल छथाय् पहाडे छ्ये बाय् च्वने
घका बिज्यात । खापा मचा । व छ्ये घाःसा आलवक राक्षस यागु
जुया च्वन । खापा घिघि याना बिज्यात । आलवक राक्षसया कला-
पिभं खापा चायेका न्यन— छायेथे, सुथे ? गनं ज्ञायागु ?

बुद्धं घया बिज्यात— जि श्रमण गौतम खः । थो थन बाय्
च्वनेगु दैला घका स्वः वयागु ।

अहो ! थ्व छ्ये आलवक राक्षस यागु खः । थन बाय् च्वने
मज्यू । व साप हारां । वं मनूतेत बाकि मतः । जिमि हे म्हे ज्यू
मदयेक च्वने माः । आलवक साप तंकाली घका राक्षसनीनं बुद्ध यात
घया च्वन ।

बुद्धं घया बिज्यात— आलवक खना जि मग्नाः । वं जित छुं
याइ मखु । जित थन बाय् जक व्यु ।

मग्नाःसा दुने बिज्याहुं । आः आलवक राक्षस तयेगु छगू
सभाय् वना च्वन । जिमि नं भाग्य खः छपिन्न स्वागत याये दुगु ।
छपिनि नां न्यना तयागु दु । जिमि नं छपिनिगु बाखं न्यने मास्ते वो,
तर छुयाय् जिपि गनं पिहाँ वने मज्यू । थो भाग्यं थन बिज्याःबले बाखं
छक कना बिज्याहुं घका आलवकया कलाः व म्हाय्पिसं प्रार्थना यात ।

बुद्धं धया बिज्यात— श्रद्धां जाःगु व चिन्तां मुक्तुगु जीवन
सुखमय च्च ।

बुद्धया उपदेश न्यना आलवकया कला व म्हाय्पिनि अनोषा
तालं मने आनन्द ताल । गुबले हे थथे याउंके च्वने मनं नि धयार्थे मनं
मनं खँ ल्हात ।

मेम्ह राक्षस छम्ह नं आलवक राक्षस नाप लाः वल । वं साप
हे बालाम्हे तेज दुम्ह छम्ह आलवक राक्षसया आसने फेतुना बाखँ कना
च्वंगु छन । अले वं न्यन— व सु खः ? छु याना च्वंगु ?

वसपोल गीतम बुद्ध खः । वसपोलं जीवन सुखमय ज्वीगु बाखँ
कना बिज्याना च्वंगु धका लिसः वल ।

एसा जि नं बाखँ न्यने धका सुंके फेतुना न्यना च्वन । वया नं
बभे न्हापा गुबले नं मज्जकथं मने आनन्द व हर्षया अनुभव जुल । गथे
भनं मन याउंके बाखँ कना बिज्यात । धन्य बुद्ध !

वया मती खः आलवकं नं बुद्धया उपदेश न्यन धाःसा वयागु
(तंकाली स्वभाव) राक्षस स्वभाव तना वनी । अले श्रद्धा दया वइ ।
श्रद्धा दत्तक परिवारया मने शान्ति दइ । थथे मती तया आलवक
वुथाय् हथासं व्वाय् वन । वना आलवक यात धान—

छित्त लाभ जुल । छि भाग्य दुका ! छिथाय् छ्ये भगवान बुद्ध
बिज्याना जहानपिन्त बाखँ कना च्वन । छि नं याकनं ज्ञासँ । बाखँ
साप बाला थें बुद्धया रुवाः चक्कं, नुगः यच्चुसे च्वं । वसपोलया बाखँ
छस्वाचा न्यना बले आहा ! जिगु भन कपाय् थें याउंसे च्वना वन ।
ज्ञासँ याकनं ।

व सःतः बोभ्ह राक्षसया नां सातागिरि खः । वयागु खं न्यने
 धुनेव आलवक राक्षसया पार्लि निसें मि छोया वल । गीतम बुद्ध यात थबे
 भस्म याना बो धका तं पिकया छये थ्यंकः वल । वया कलापि आः गभे
 याम् ! आ मखुथे जुल ! छु ज्वीगु थे धका पीर काकां दुने कोयाम् वन ।
 आलवक दुहाँ वल । तें पिकया धाल—

ए श्रमण, छ मछा मजूला ? जिगु आज्ञा मदयेक जिगु आसने
 फेत्वीत भतिचा नं गया चिकु घयागु महु ला ? घाय्बले अदिन्ना दाना
 वेर मणि = मबीकं काये मज्यू । जिगु आसने सुनां घया फेत्तुना ? छ
 थबे पिहाँ हुं ।

बुद्ध सुं क पिहाँ बिज्यात ।

हानं आलवकं दुहाँ वा धाल ।

बुद्ध सुं क दुहाँ बिज्यात ।

स्वको तक दुहाँ वा पिहाँ हुं धका धाल नं बुद्ध सुं क वं धाः बे
 याना बिज्यात ।

आलवकं बिचाः यात— ए ! बुद्ध तःधंम्ह धाःसां जि घयागु
 खं न्यं खनि । राक्षसया मन भतिचा कथातुया वन । वयागु मन कथातुके
 या लायी हे बुद्धं वं धा धाः थे याना बिज्यागु खः । तर आलवकवा
 राक्षस पह गन तनी !

आलवकं हानं धाल— ए ! श्रवण पिहाँ हुं !

बुद्धं घया बिज्यात— आलवक आः जि पिहाँ वने मखु, छ अपो
 सीमा पुलावन । प्यकः मछि पिहाँ हुं घ्रायेगु शिष्टाचार मखु । आः छं
 छु याये मास्ते बो या । जि ला थन सनी मखु ।

आलवक्या तं जा पिहं बलः तर शग्नु तमं यत हे भस्म याइ
 खं च्वन । बुद्ध यात भस्म यायेत सन छुं याये मफु । वं घाल— ए
 श्रमण छंके प्रश्न छगू न्यने । उकियात लिसः बी मफत कि छ फुत घका
 सीका का !

बुद्ध घया बिज्यात— गज्या गज्यापि मारं छुं याये मफु छं छुयाये
 फी । तर प्रश्न न्यने ज्यु न्यं ।

आलवकं न्यत— जीवन सुखमय यायेत मदयेक मगागु धन छु ?

बुद्धं घयां बिज्यात— जीवन सुखमय ज्वीगु धन श्रद्धा
 खः । श्रद्धा घयागु मन न्ह्याबलें यच्चुसे च्वना चक्कना च्वनीगु । श्रद्धा
 दुसा तं घयागु पिहां वं मखु । अले ख्वाः न्ह्याबलें चक्कना च्वनी । मन
 नं याउंसे च्वनी । अले जीवन सुखमय ज्वी । बुद्धं हानं घया बिज्यात—
 छगु ख्वाः व छिमि कलाया ख्वाः छक लना स्वः सा ! छिमि कलाया
 ख्वाः गुलि चक्क छायाकि वयाके श्रद्धा दु मन यचु । छक श्रद्धा मदु
 बरू तें जक दु । उकि छगु ख्वाः छघपु ख्वाः जुया च्वन । छगु ख्वाः
 खनीबले सकलें ग्याम्मा अले गनं सुख ?

आलवकं विचाः यात ए ! श्रवण गीतमया खं खःथे च्वं । जिके
 तें जक पिहां वो उकि मुख घयागु मदु । थौला झन हे तें पिहां वइ
 च्वन । अले झन अशान्ति । आः तें कोलना बल म्ह याउथे च्वना
 बल ।

आलवक राक्षस जूसां विवेक बुद्धि दुम्ह जगुनि विचाः यायेगु
 शक्ति दुम्ह जुल । वं खं थ्वीका काल । वं बुद्ध याके क्षमा फोना घाल-
 भो गीतम थौं जित छपिसं मिखा चायेका बिल । ह्युंथाय् मत च्याका

खने मद्गु खने दयेका बिल । धम्य ! गीतम जि थानि निसैं छपिनि शरण
वयाम्ह जुल । बुद्धं शरणं गच्छामि, धम्मं शरणं गच्छामि, संघं शरणं
गच्छामि ।

खुँया विवेक बुद्धि

बुद्धया पाले सिगु घटना खः । राजगृहे छह्य महाजनया ह्याय्
छह्य दु वया नां काली खः । वयात अवन्ति देशया कुररघर घयागु शहरे
बिया छोट । यक्व ध्यवा दुषाय् लाः वन । वया मचा बुडगु ई जुल । अले
थः छैं वना मचा बुइक वनेगु मती तल ।

न्हापाः न्हापा मिसाते थः छैं वना मचा बुइक वनेगु चलन थें च्व ।
महामाया देवी नं सिद्धार्थ कुमार बुइथे च्वबले थः छैं वन । अथे चलन
जुदा ज्पंगु डः छैं ति भातपियाय् सुख दे मखु व भात पिषाय् लीलाक
विचाः याइपि मद्गुलि ज्वी माः । थः छैं मापिसं बालाक विचाः याइ ।

काली मय्जु थः छैं कःसि च्वना च्वं बले आकाशवाणीं ताय् दत
-भगवान् बुद्ध लोके उत्पन्न जुल । बुद्धत्व प्राप्त याना त्कतिनि जक
ऋषिपतने (सारनाथे) धर्मचक्र प्रवर्तन याना बिज्यात । वसपोल दु खं
मुक्त ज्वीगु लें पु वयना बिज्यात । थुलि खें न्यने मात्र मने श्रद्धा नत्पन्न
जुल । मनः याउसे च्वंका स्तोतापन्न जुल । भगवान् बुद्धया ख्वाः मखनि
बले दकमिबे न्हापां कःसि च्वना आकाश बाणी न्यना ज्ञान चक्षु प्राप्त

याना काल । अन्ध विश्वास, जि जिगु घयागु अहंभाव, व म्वाः मदुगु शंकां मुक्त जुलकि स्रोतापन्न जुल धाइ । उख्नु हे काली उपासिकाया काय बुल । वया नां सोण तथा बिल । व मचाया न्हायपने कोटी मूवंगु चाःचां सुया तइगु जुया वया नां लिपा सोण कोटि कण्ण जुल । कोटि मूवंगु न्हायपं घयागु अर्थ छः ।

काली उपासिका बरोबर कात्यायन भन्ते या थाय् उपदेश न्यं वनेगु व वसपोल यात चतुप्रत्यम उपस्थान याः वनीगु जुया च्वन । वसपोल नं बरोबर काली उपासिकाया छें बिज्याना उपदेश थ्यू बिज्याइगु जुया च्वन ।

कालीया न्हापां ब्रह्म काय् सोण कोटी कण्ण तःधिक जुल । व नं बाखं न्य न्यं नुगः क्यातुहा जानिहा जुया वल ।

छन्हू सोण कात्यायन भन्ते या थाय् वना जि नं भिक्षु ज्वी माल घका प्रार्थना याः वन । वसपोलं घयाबिज्यात-सोण ! भिक्षु ज्वीगु हथाय् चाय् मते । छ छ्हा नया ब्रह्म चर्या पालन याना ह्यासु वसः पुना च्वनेगु अःपु मजू । उकि भिक्षु ज्वीगु खेल्हाय् मते । छें च्वना नं घर्म याये ज्यू । तर व माने मजू, जिदी याना माया आज्ञा कया भिक्षु जू हे वन ।

कात्यायन गुरू याथाय् च्वना विद्या अध्ययन याना तालिम कया च्वन । बरोबर बुद्धया बयान न्यना च्वंगुलि बुद्धया दर्शन यायेगु इच्छा यात । उकि थः गुरू कात्यायन भन्तेयात थःगु इच्छा प्रकट याः बले वसपोल साधु! साधु!! आउसो बुद्धया दर्शन याः वनेमाः हुँ घका अनु-मति बिया बिज्यात ।

गुरू यात् वन्दना यानाः यः मां काली याथाय् वना बुद्धया दर्शन
याः वनेतेना घका घाः वन ।

माँहा साप लय् लय् ताया थ्व कम्बल छपु न भगवान बुद्धयात्
चन्हे याना सादर वन्दना याना हःगु दु घका घया काय् भिक्षु सोण यात्
बिदा बिया छोट ।

सोण कोटी कण्ण भगवान बुद्ध बिज्याना च्वं थाय् श्रावस्ती थ्यंक्
वन । बुद्धयात् वन्दना याना सुख दुःखया खँ ल्हाय धुनेवं छखे लिक्क
फेत्तुत् । बुद्धं आनःदयात् सःता आगन्तुक भिक्षुयात् थन गन्ध कुटीसं लासा
लाया ब्यु घया बिज्यात् । बुद्धं सकसितं थः च्वने थाय् गन्धकुटीं स आग-
न्तुकपिन्त लासा लायाब्यु घका घया बिमज्या ।

वहनि सोण कोटि कण्ण भिक्षु यात् सःता घया बिज्यात्-ए सोण !
बाखँ छकः जि न्यने मास्ते वल । व भिक्षुं नं ह्या मघासे थः गुरू कात्या-
यनं स्यना तःगु बाखँ कना बिल । बुद्धं बांलाक ध्यान बिया बाखँ न्यना
विज्यात् । बाखँ कोचायवं वसपोल बुद्ध साधु! साधु!! घका साधुवाद
बिया हर्ष प्रकट याना साप बांलाक बाखँ कन घका घया बिज्यात् । बुद्ध
हे छह्य साधारण भिक्षुया उपदेश न्यना बिज्यात् । पाली त्रिपिटक स्वया
यके बले बरो वर भगवान बुद्ध भिक्षु पिगु बाखँ न्यना बिज्यागु उल्लेख दु ।

काली उपासिका याथाय् थ्व खबर थ्यने व घन्य खः जिकाय्
भगवान बुद्धयात् हे बाखँ कने फुह्य । हानं बुद्धं हे साधुकार बिल हँ ।
जि नं जिमि काय् यागु बाखँ याकनं न्यने माल घयागु इच्छा याना च्वन ।

सोण कोटी कण्ण भिक्षु माँ मेस्यां बिया हःगु कम्बल भगवान्
बुद्धयात् चन्हेयाना कुररघरे लिहाँ वल । माँहा नाप लात । माँम न्यन-

ए सोणं, छं भगवान् बुद्ध यात बाखँ कना ला ? हानं भगवान् बुद्धं हे बाखँ बाँला धका बयान याना साधुवाद बिल हँ खःला ?

खः बुद्ध बाखँ कं धया बिज्यात जिंकना । अले वसपोलं साधु! साधु! ! धया बिज्यात धका सोण कुटी कण्णं कन ।

मां मं धाल- भगवान् बुद्धयात गये कनागु खः अथे हे जित नं बाखँ कने माल । जि याक चित जक कनेगु मखु त्वाले च्वपि फुकसितं न्यके मानि । उकि नागरिक सभागृहे बाखँ कनेगु मिले याना तथा ।

काली उपासिकाया छें दासी छह्जक तथा सकलें बाखँ न्यं वन ।

काली उपासिकाया छें खुँतसें ताःतुना च्वंगु यक्व दत । छक हे पाखे लाके मफु । हानं छचा खेल पःखालं चाः हुइका न्यागू धवाखा तथा न्याहा शिकारी खिचा पाः तइ तःगु जुया खुइत अःपु मजू । पःखा वने नं गाः म्हुया खाः कुचा कुचा नं यक्व दगेक तथा तःगु जुल । उखुनु बाखँ न्यंवन धयागु खबर सीका पिने सुरंग म्हुया नगद धयबा दुगु धुकुटी खुँत दुहाँवन । खुँते नायोह्य बाखँ कना च्वंथाय काली उपासिका छें वइ धका पिया च्वन । छुँ जुया छेलं खबर वया पिहाँ बल धाःसा लेँ हे स्थाना बिइगु मती तथा च्वन ।

दासी खुँत दुहाँ वोगु सिया हथासं न्वायं वना बाखँ न्यना च्वंहा काली मालिक यात छें खुँतसें धुकू तछ्यागु खबर बिल ।

काली उपासिकां लाइ चाया खुया यंकुसा थः यंकि, थन बाखँ न्यना च्वनामेसित पंगल ज्वीकः हाः वया च्वने मते छें हु धया छेत ।

दासी लुकु लुकुं छें वन । खुँतसें धयबा धुकू तछ्याय धुंका लुंया धुकू तछ्या वन । दासी हानं काली मालिक याथाय वना मखुथे जुल लुँदुगु धुकू तछ्यात धाःवन ।

काली उपासिकां हानं धाल- गज्याह्म मनु न्हाच हे धाय् धुन थन
बाख् न्यना च्वनामेसित चित्तसुख मदेक हाःबये मते घका हूँ! हूँ!!
घयाछोत ।

खुँतसेँ वह दुगु धुकू नं तःछ्यावन । हानं दासीया मनं मच्चवना
काली मालिक याथाय् व्वाय् वन! खबर ब्यू वन । काली उपासिकां झोके
जुया छि! छि!! आः हाकनं वया हाला च्वनकि सहयाये फं मखु हूँ
घया छोत ।

खुँया सरदारं थ्व फुकक खँ न्यना बिचाः यात अहो ! कालीया
मन गपाय् सक क्वातु, गज्यागु श्रद्धा ! अपायसकं त्यागी धर्मात्मा मि
सिगु घन सम्पत्ति खुइ मत्यो घयागु मती तथा काली उपासिकाया छें
व्वाय् वना सम्पत्ति पिने तथा तःगु फुकक गन कयागु खः अन हे तये यंकी
घका थः खुँ पासापिन्त धाल ।

खुँया नायो हानं काली उपासिकायायाय् वना क्षमा फवना खँ
फुककं कन । काली उपासिकां खुँतयेत भगवान बुद्धयाथाय् यंका भूल
स्वीकार थाका त्रिरत्नया शरण वपि उपासक याना बिल ।

थ्व बाखनं विवेक बुद्धिया महत्त्व कयना तःगु दु । हानं खुँतसेँ
सम्पत्ति खुया यंकुगु जूसानं थ्व बाखँया महत्त्व मदैगु खे । खुँते हृदय
परिवर्तनं जूगुलि हे थ्व बाखँया मू दत ।

ठगीया विवेक बुद्धि

बुद्धया पाले सिगु खँ खः । बंबइ शहरया समुद्र सिधे सुप्पारक
घयागु बन्दरगाह (जहाज माल सामान हइगु थाय्) दु । बाहिय दाकू

चीरिय घयाम्ह मनु छम्ह व्यापार याये घका जहाजे चवना वना च्वंबले
 समुद्रया दध्वी जहाज स्यना दुर्घटना ग्रस्त जुल । वयागु सामान फुकं
 समुद्रे होम याय्थें जुल । वाहिए दारू चीरिय लाल काकां सुप्पारक
 छयागु थासे ध्यन । अन थ्यंबले वयागु म्हे वस्त्र मदये धुंकल । नयेनं
 पित्यात । वं केरामाया हः व सिमा खवला कया बालाचा बालाचा याना
 शरार तोपुया घीभ्यग छगः ज्वना फोना नः वन । वयागु अनोथागु
 वस्त्र खना मनुतसें समझे जुल । थ्व छम्ह अरहन्त वा महापुरुष ज्वी
 घका साप संक माने याये हल । साक्क साक्क नके हल । वाहिय दारू
 चीरियया मने बल— आहा थ्व हे जीवन ठीक जुल ।

मनुतसें न्हून्हुगु काप दान याये हल । व दान मका । आमज्योगु
 बाबांलागु पुने मज्यु, सासागु नये मज्यु घाइ बले मनुते श्रद्धा ज्ञान ज्ञान
 बिलि बिलि जाया वइगु, अले घाइ घात्यें अरहन्त हे खः थ्वस्पोल ।

वाहिय दारू चीरियया मनं मनं घया च्वन— जि जा अरहन्त
 मखु । अरहन्तपिसं थज्यागु आडम्बर व मनुतेत ज्ञग लायेगु ज्या याइ
 मखु । थ्व जीवन मेपिन्त जक घोखा बीगु मखुत थःन नं छले यायेगु
 जूवन । विवेक बुद्धि घया च्वन— घात्यें अरहन्त ज्वीगु जूसा थन च्वं
 च्वनां मजिल । भगवान् बुद्ध नापलाय् माल । थयें वने माल । थौं
 कन्हे भगवान् बुद्ध श्रावस्ति दु धागु । वसपोलं अरहन्त ज्वीगु उपाय कने
 फु घागु घका मती ततं सुप्पारक थासं श्रावस्ती पाखे वन । दारू चीरिय
 विद्वानम्ह खः । ।

श्रावस्ती ध्यनेवं न्यन भगवान् बुद्ध गन दु । जेतवने दु घयागु
 सिल । जेतवने ध्यन । भिक्षुपि नाप लाक्को सिके न्यन—बुद्ध गन
 विज्याना च्वन ये' ।

भिक्षुपिसं लिसः बिल— भगवान् बुद्ध भिक्षा बिज्याना च्वन ।
बाहिय दारू चारिय या मन मच्चन । गन भगवान् बुद्ध बिज्याना
च्वंगु खः अन वन । भगवान् बुद्ध छेखापत्ति भिक्षा कया बिज्याना
च्वन । व नं ल्यू ल्यू वन । वन्दना याना धाल— भो भगवान् जित
अरहत ज्वीगु उपदेश वा उपाय कना बिज्याहुं । छपिसं अरहत ज्वी
फंगु खं बा लेंपु कयने फु धाःगु ।

बुद्धं घया बिज्यात— घोछि लिपा विहारे वा अन खं ल्हाय् ।
थन ले खं ल्हाय्गु ई मखु ।

“घोछि लिपा घया बिज्याय् मते । घोछिया भिन्ने छपि छु उवी,
जि हे छु ज्वी सुनां स्यु । जित थन हे निगू जक शब्द जूसां कना
बिज्याहुं” घका विनम्र पुवंकं वं अनुरोध यात ।

बुद्धं बिचाः यात थ्व मनू घात्थे श्रद्धां जि थाय् बल । ज्ञान लाभ
यायेगु शक्ति नं दुम्ह खः । घोछि लिपा घयागु नं ठीक मजू । उलिया
भिन्ने सुनां स्यू छु ज्वी घयागु । सासः बन्द जुलकि सिना वनीगु शरीर
खः ।

बुद्धं घया बिज्यात— बाँलाक न्यं, जि चिकि हाकः याना कने ।
वर्तमान अवस्थायात बाँलाक म्हसीकि । थःत थःम्हं म्हसीकि, थःगु
गल्लि खंकि । न्हागु खंसां न्यसां वास्तविकतायात थ्वीका छुकीसं
प्यपुने मते । निमित्त ग्राही ज्वी मते । होश तथा सचेत जुया च्वं ।”

थुलि न्यने मात्रं बाहिय दारू चीरिय अरहत जुल । वया दुनेया
मिखा चाल । वयाके लोभ दोष व मोह मन्त । व निर्दोष जुल । वं थःत
यःह्यं ह्यसीकल । थःगु गल्लि यात थ्वीकल ।

बाहिय दारू चीरिय साप लय् लय् तातां वया च्वंबले वयात
दोह छमेस्यां सिक्क हे च्वया बिल । व लेंसं चत्ता वाना सित ।

थुखे भगवान् बुद्धं नं भिक्षा बिज्याना लिहां बिज्यात । लेंसं
बाहिय सिना च्वंगु खना भिक्षु पित्त घया बिज्यात— का, भिक्षुपि थ्व यात
बिहारे यंके नु । भिक्षुपिसं मथू छाया अथे धाःगु । सुं क सीहा पाछाया
यंकल । बिहारे थ्यने वं दाह संस्कार याना खरानी व ल्यंगु क्वे कया
चैत्य (स्मारक) दयेका बिज्यात ।

भिक्षु पिसं न्यन— भन्ते थथे छाया याना बिज्यानागु । व छह्य
गृहस्थी खः ।

गीतम बुद्धं घया बिज्यात— व छह्य गृहस्थी जूसान अरहन्त ज्वी
धुंकल । वं मन यात बसे तये धुंकल । तृष्णा यात दवे याये फये धुंकल ।
वं धुल । उकि वयागु अस्थि तथा चैत्य दयेके योग्य जुल ।

मिसाया विवेक बुद्धि

भगवान् बुद्ध भगं देशया सुं मुमार गिरी घयागु नगरे बिज्याना
च्वं बले सिगु घटना खः । नकुलमाता व नकुलपिता पिनिगु सुखमय दम्पति
जीवनया खँ संसारे आश्रयं मध्ये छगू खः । छु आश्रयं धाःसा मचां निसें
ध्याहायाना नं मसीतले निहोस्यां छक हे तँ पिहँ मबोगु, अबिश्वास मजगु ।
उलिजक ला निहोस्यां छगू हे चित्त व विचार थ्व अपूर्वं कथा खः ।
द्व खं थथे—

छन्दु नकुलपिता व नकुलमाता निम्तिपू भगवान् बुद्धया ध्याय वना
वन्दना याना छखे लिक्क फेतुत । फेतुइ धुंका नकुलपिता नं घाल ।

‘भन्ते छगू खँ न्यने घका वया’

बुद्धं धया बिज्यात- छु खँ न्यने माःगु खः न्यना दिसँ ।

भन्ते जित जिमि माँ अबुं मचाबलेहे नकुलमाता नाप ब्याहा
याना बिल । जिपि ब्याहा यासँ निखें छक हे ल्वाय् म्वाःनि । जि गुबलेहे
नकुलमाताया बारे अविश्वास व द्वेषभाव तयागु मद्दिनि थें च्वं । जित
नकुलमाता साप यो । न्हाबले नाप च्वनेगु इच्छा खः । बाया च्वने मास्ते
मबो । लिपाया जन्मे नं जिपि निह्ना नाप च्वने दुसा ज्यू थ्व जिगु इच्छा
पुरे ज्वी ला ?

बुद्धं नकुलमाता याके न्यना बिज्यात-

“छिगु बिचार छु ले ?”

नकुलमाता नं थःगु बिचार प्वंका घाल- भन्ते ! जित मचाबले हे
जिमि माँ नं बियाहल । जिमि ब्याहा जुसँ निसँ जि गुबले नं जिमि भातया
नुगजे स्याइगु ज्या व खँ ल्हानागु मद्दि, मनं हे न्कल्पना यानागु मद्दि । अथे
हे जिमि भातं नं याःगु मद्दि । उकिं जिमि थौं तक गुबलेहे ल्वाय् म्वाः
तौचाय् म्वाःनि । जीवन साप यासँसे च्वं । जि नं थ्व हे इच्छा आः गथे
सुख पूर्वक च्वं च्वनागु खः लिपा नं जिपि निह्ना नाप जन्म काय् दुसा ज्यू ।
ज्वी फौला भन्ते ?

बुद्धं धया बिज्यात-लिपाया जन्मे सुख सीगु इच्छा दुसा न्हायां थ्व
जन्मे मन शुद्ध याना ज्या व खँ ल्वयके माः । आः छिपि निह्ने सिगु इच्छा
पुरे ज्वीगु खँ त निह्नेसिगु चित्तया भरोसा खः । निह्नेस्यां छगू हे तित्त

ज्वी जानि । अथेसा, मर्सातले वं वयात, वं वयात नुगले मस्याइ कथं आःथें
हे जीवन हना यंके माः । मन शुद्ध जू थें ज्या व खँ लिपा थ्यंके ल्वयेका
यंके माः । अथे ज्वी फुसा छिमिगु इच्छा पुरे ज्वी ।

निह्य साप लय्ताया साधु! साधु!! घका हाला लिहाँवन ।

लिपा नकुलपिता ह्यसुख मदेकल । तस्सकं मफत । वैद्यतसें नं ल्वे
लाइ मखुत घका तोता बिल । नकुलपिताया मन सुख मदयेका च्वन ।
नकुलमाता निराश मजू । वैद्यतसें तोता ब्यूसा नं जिमि भात म्वाइ तिति ।
जिगु सत्यबलं अवश्य म्वाय्मा घका मती तथा थः भात नकुलपिताया
लिवक फेतुना, कपा उसि उसि याना अधिष्ठान याते- जि सुयातं स्थंकागु
मदु, व्यभिचार यानागु मदु, सुयागु हेका कयागु मदु । हेका खँ ल्हानागु
मदु । बरू जि जीवन भरी मेपिनि हित ज्वीगु जक कल्पना व ज्या याना ।
धयागु आत्म विश्वास याना सन्तोष जुया च्वन । थुगु सत्यया बल ल्वे
क्वलना वनेमा । छन्हु जा अवश्य सिना वने मानि । थज्यागु पवित्रगु मन
ज्वनासिना वसां मखुगु गति लाइ मखु ।

थः भातयात नकुलमातानं मैत्रीपूर्वक समझे यात मने छुं कल्पना
व चिन्ता दनि ला ? ह्यं मफइ बले छुं नं चिन्ता काय् मज्यू । शायद
छिगु मने च्वनेफु- थः मदये धुंका मचातेगु जीवन छु ज्वी, मिसा दुःख
सीला । हानं मचात तोता मेह्य मिज्जं याके वनीला मन स्यना वनीला,
थये छुं हे घन्दा काय म्वाः । जि बःलानि मचातेत छुं हे दुःख ज्वी मखु ।
माःगु तक जि बिचाः याये । धर्म कर्म दान बीगु ज्या नं न्हापा गथे अथे
हे ज्वी छुं हे पाइ मखु । जिगु मने गुलि धर्म चेतना दुगु खः व छुं पाइ
मखु, निश्चिन्त जुया मन याउंका दिसँ ।

थः कलाया थुजोगु भरोसाया खँ न्यने धुनेवं नकुलपिताया ह्वाः
चक्कना वल । ल्वे कवलना वल । लासां दना ज्वी फत । निन्हु एण्ह
लिपा तुतां छपु ज्वना बुद्धया दर्शन याःवन ।

बुद्धं न्यना बिज्यात— नकुलपिता, आःला बांलाक ह्य फत ?

भन्ते जित वैद्य तसें लाइ मखुत घका तोते धुं कुगु जिमि छेँ प्वं
मेस्यां थःगु मैत्री व सत्य वलं भरोसा व सान्त्वना व्यु बले जिगु ल्वे कवलना
वन घका नकुलपिता नं खँ प्वंकल ।

भगवान् बुद्धं धया बिज्यात—

उपासक तःधंगु लाभ खः सुख खः नकुलमाता थें जाह्य मिसा
चूलागु । थयेमन याउँक खँल्हाइपि व सुझावबीपि, न्वाइपि व मन यचुपि
मिसात दुलंभ खः । छि धन्य खः उपासक ।

Dhamma Digital

आत्म हत्या याये त्यं मेस्या विवेक बुद्धि

वक्कली छम्ह श्रावस्ती जन्म जूम्ह ब्राम्हण कुल याम्ह खः । व
साप विद्वान थें ज्यू लायकह्य खः । रूप नं साप बांलाह्य जुया च्वन ।

छन्हु या खँ खः । श्रावस्ती भगवान् बुद्ध भिक्षा बिज्याता च्वन ।
लुखा प्वा पत्ति पात्र फया दना बिज्यात । वक्कलीया मन बुद्धया थाय्
वन । बिस्तारं भगवान् बुद्धया लिक्क वना सो वन । ख्वा छकः बांलाक
स्वया च्वन । ख्वाः स्वस्वं लुमधं । भगवान् बुद्ध भिक्षा काय् धुनेव जेतवन
विहारे बिज्यात ।

वक्कलीया मनं खँ लहात— थौं छक जक बुद्धया खाः खना बले मन गुलि याउंसे च्वन । न्ह्याबलें खाः स्वया च्वने दुसाला गुलित आनन्द च्चोगु खँ । जित वाँला धाइगु मनूतसें । बुद्धया न्ह्योने जि ला छु नि छु । गथे मनं जक बुद्धया खाः बाँलागु । गज्यागु तेज दुगु खा ! न्ह्याबले नाप च्वने दुसाला न्हिच्छि खाः स्वया च्वने दइ । अले गुलित मन याउंइगु खँ । मयेल बे ! भिक्षु जूवने माल धका बुद्धया थाय् वन । बुद्ध यात सादर वन्दना याना फेतुत । मुख दुःखया खँ लहाय् धुंका थःगु मनया खँ पक्कल ।

बुद्ध वक्कलीया खाः स्वये धुंका बुद्धिवानहा जा खः विस्तारं खँ थ्वीका काइ धका विचाः याना भिक्षु जुइगु ला धका न्यना बिज्यात ।

भन्ते भिक्षु ज्वी धका वया कृपातया बिज्याहुँ । बुद्धं वक्कली यात भिक्षु याना बिल । व भिक्षु जुसें निसें भगवान् बुद्धया न्ह्योने च्वना सनी हे मखु । छकः निकः पंगल नं जू । वया मेगु ज्या छु ? भिक्षु जूगु हे भगवान् बुद्धया खाः जक स्वया च्वनेत खः । न्हि न्हि बुद्धया खाः स्वया च्वने दया लुधं ताः लयता वो ।

बुद्धं विचाः यात खा स्वयेगु लोभ भिक्षु जू वोहा, खँ बाँलाक थूगु मखुनि । ज्ञां पक्क मजू नि । आ छुं घालकि नुगले स्याइ । आसेनि वयात लिपा विस्तारं न्वाय् माली ।

ला बला लिपा ज्ञां भचा दयावो बले बुद्धं सःता धया बिज्यात ।

“ए वक्कली छं जित जक छाय् स्वया च्वनागु ?

“भन्ते ! छपिनि खा छने वं मन याउं । ”

“वक्कलि एव जिगु शरीरे छु हे दु । छंगु शरीर व जिगु शरीर छु हे पाः घका । प्वाथे छि च्वं जाया च्वंगु दु । थज्यागु अनित्यगु शरीर स्वयां छन्त छु लाभ ज्वी । घमं यात खंकि अले जित खंगु ज्वी” वर्तमान अवस्थायात ह्यसीकि घका बुद्धं घया विज्यात ।

वक्कलि छकः बेँ स्वत, हानं छक आकाशे स्वत नुग मच्छि क्वाः याना च्वन ।

ग्धि फुना वं च्वन । वक्कली न्हापा येँ बुद्धया क्वाः स्वया मच्चं सां थाय् तोते मफु । बुद्धया भायां चिना तल । छन्हु भिक्षुपि यक्व दयेक बुद्धया थाय् मुन । वक्कलि नं न्होनेसं फेतुना बुद्धया क्वाः जक स्वया च्वन ।

बुद्धं मती तथा विज्यात—एव वक्कलि भिक्षु जिगु रूप खना मोहित जुल । एव यात थौला थाय् हे माल घका घया विज्यात ।

“वक्कलि छ्थ थन च्वने मते पिहाँ हुँ”

“वक्कलि भिक्षु सं हे मससे च्वं च्वन ।”

“हानं घया विज्यात वक्कलि थाय् तोति ।”

“वक्कलिया कपाले चःति पिहाँ बल ।”

“बुद्धं हानं घया विज्यात वक्कलि दनाहुँ ।”

भिक्षुपिसं वक्कलि यात भ्वाया भ्वायां स्वया च्वन । वक्कलिया क्वा खिउसे च्वन । वयात साप ह्यायपुसे च्वन । वया मनं घाल आः घाःसा बुद्धं जित थन तइ मखुत । जि नाप खँ ल्हाइ मखुत । जि थन च्वं च्वनाया छु अर्थ ? बुद्धया क्वाः स्वयेया लागी हे भिक्षु जुयागु खः । आः भ्वाना च्वने मयेल । आत्मा हत्या याना सिना वनेगु निश्चय यात ।

वक्कलि सरासर गृद्ध कूट पर्वतया च्चकाय् थ्यंक वन । व्वे वनघोर
 (जंगले) व्वग्वाः वनेगु मती तल । गथे जुया उथाय् लाक बुद्ध लुमसे
 बल । बुद्धं घाःगु खँ छक हानं विचाः यात बुद्धया व्वाः जक स्वया च्चनां
 छुं लाभ जा मदु । धर्मं यात खँ सा जक हे लाभ छः । वर्तमान अवस्था
 यात ह्यासीकि घया विज्यागु घात्थे ठीक जू । जि गज्याह्य कि बुद्धया व्वाः
 जक स्वया च्चनीह्य । आः व्वाः स्वये मखन घका आत्म हत्या यायेत
 वँह्य ! छु जगु जित ! जिगु बुद्धि गन वन ? छु यायेत त्रिवेद पारंगत
 व्वीक व्वना तयागु ? खूब गाक्क विवेक बुद्धि दयेका विचाः याना व्वीका
 थःगु मन यात थः ह्यं बसेतया ज्ञान लाभ याना काल ।

वक्कलि भगवान् बुद्धयाथाय् वना वन्दना याना छले लिव्क
 फेनुत । भगवान् दुद्ध खन वक्कली न्हापा याह्य मखुन । वया संस्कार व
 मन बदले जुल । वं जित स्वया च्चनीगु न्हापाथे मोह याना मखु । श्रद्धा
 वृष्टि स्वया च्चन । भगवान् बुद्धं न्यना विज्यात ।

“वक्कलि गथे च्चं ले ? ह्यंफु ?”

“भन्ते, जित बालाक ह्यंफु मन याउसे च्चं”

छाय्ले ?”

भन्ते’ जि न्हापाथे मो हे मलात । बालागुलि प्यपुना च्चनाह्य जि
 न्हापा । आः अथे मखुत ।

साधु!साधु!! वक्कलि छं थुल । नैष्कर्म्य बः लाके माः । संसार
 वनित्य छः । बेहोस जुया च्चने मते । उत्साही व वर्तमान अवस्था यात
 व्वीका च्चं । बुद्धया उपदेश न्यने धुने वं वक्कलि अरहत जुल ।

ब्रह्मया विवेक बुद्धि

भगवान् बुद्ध श्रावस्ती जेतवन महाविहारे बिज्याना च्चंबले सिगु घटना खः । भगवान् बुद्ध व भिक्षुपिन्त माःगु तक पुरे याना बीत तयार जुया च्चंहा अनाथपिण्डिक महाजन छम्ह दु । व महाजनया छ्ये दासदासी यक्व दु घयागु पालि साहित्य प्रमाण दु । अपि दासिपि मध्ये पूणिका घयाम्ह नं छम्ह दासी खः ।

व पूणिका दासी छन्हु पुस महीनाया सुथे घः ज्वना खुसी लः काः वगु जुया च्चन । अबले खुसी ब्राह्मण छम्ह थुर थुर खाखां स्यु स्यु हा हां चिकुसे च्चंक् मोल्हुया च्चन । अले पूणिकां घाल—

ए ब्रह्म बाज्या— जि ला जिमि मालिक पिसं दाइगु, बो बीगु भयं चिकु मघासे लः का वइ च्चना, छित छुकिया भय दु ? छ्या सुथ न्हापनं चिकुसे च्चंक् मोल्हु वया च्चनागु ?

ब्रह्म बाज्यां घाल— गज्याम्ह मैचा ल्या ! छं उलि नं मस्युला थये चिकुकु खुसी मोल्हुत प्रायव पाप कटे ज्वीगु । जि पाप कर्म याना तयागु दु । व पाप लखं च्चीक यंकी । उकि धर्म याना च्चनागु का !

पूणिकां घाल— बाज्यां घाःथे लखे मोल्हुया पाप कटे ज्वीगु खः सा लखे च्चनीपि डा, काबले, भ्याँचा, सर्प, गोंजु आदि प्राणो फुकं धर्मात्मा जुल । इपि सरुले तप्यंक् स्वर्गे वनी नि ! हानं लखं पाप च्चीक यंकुसा धर्म नं च्चीकः यंकी नि ! अथे जूसा बाज्या याके धर्म नं मंत पाप न मंत का ! बाज्या आतक लाःनि पाप कर्म फुकेत मन शुद्ध

याना यंकि । न्हापा थें पाप कर्म याये मते । मन कपटि ज्वी मते । थः
जक भिकेगु मती तये मते ।

ब्रह्म बाज्या पलख वाटाहां च्वन बिचाः यात— घात्थें खः लखं
पाप च्वीक यंकुसा ला धमं नं च्वीक यंकी । लखे मोल्हुया स्वर्ग वसा
ला लखे च्वापि प्राणीपि नं स्वर्गे वनी । मन हे शुद्ध याये माःगु खः । जिगु
मन हे शुद्ध मज्जिन, जिके यक्व लोभ दनि । न्हाक्को दुसां मगागु बानि
दु । करपिके कायेगु जक चित्त तिनि । हानं व मैचां घाल आःतक लानि
भिथाय् ला वनि तिनि । अथे मती कल्पना याये धुंका न्यन—

“ए मय्जु ! छ आमथे गथे खँ सःगु ? छं गनं सयेका तयागु
अज्यागु खँ ?”

पूर्णिकां घाल— जिमि मालिक याषाय् न्हि न्हि घयाथें भगवान्
बुद्ध बिज्याइगु, बाखें कना बिज्याइगु । व बाखें न्यने बले अपुक हे धर्म
याये ज्यु । शरीरयात दुःख बिया च्वने म्वाः । न्हागु याःसां मैत्री
चित्तं दुनें निसें श्रद्धा तया ज्या यायेगु, खँ ल्हायेगु, छल्कपटया कल्पना
मयायेगु । मन शुद्ध मज्जीक धर्म लाइ मखु । थःगु ज्यां वं खँ हे शुद्ध व
अशुद्ध ज्वीगु ।

ब्रह्म बाज्यां हानं छक बिचाः यात भगवान् बुद्धया खँ न्यने मत्यो
घाःगु ला मखु खनि । अज्याम्ह अनाथपिण्डकया दासि हे अथे खँ थ्वीका
घाय सः । घात्थें बांलागु याउंसे च्वंगु धर्म खः । मन शुद्ध याःसा गाः ।
हानं पूर्णिका याके न्यन—

ए मैचा ! छिमि भगवान् बुद्धया धर्म दांलाय् नं म्वाःला ?

“बाज्या ! थुकी छांलाय्माः घयागु नं मदु । व याय्माः ध्व याय्माः घयागु थिति कुति नं मदु । थुकी छुं अन्धविश्वास मदु । मन कपटि छला ज्वी मज्यू घका पूणिकां लिसः बिल ।

“ए मैचा छं जित न्ह्यलं चायेका बिल, जित भिगु लँपु कयना बिल । बुद्ध धर्मं अथे याउसे च्वंगु घका मस्यु । बुद्धया बाखँ न्यने मज्यू घका जक जिमि बाज्यापिसं कना तल । अथे मखु खनि, छंत बीगु छुं जिके मदु । ध्व जिगु धोति छपु ना घका बिल ।

पूणिकां धाल— जित आम धोति म्वाः । जित माने यानागु खःसा कम्हेनिसें भगवान बुद्ध याथाय् उपदेश न्यना थःगु बानि भिका यंकि ध्व हे जक कल्याण ज्वी । वांलाक ध्वीका यंके माः । हाहाले लगे ज्वी मते ।

पूणिकाया खँ न्यना ब्रह्म बाज्यां खुसी मोल्हुया पाप कटे ज्वी घयागु विश्वास तोता छोट । परिवार फुकं बुद्ध याथाय् वना बाखँ न्यना याउंके जीवन हना च्वन । न्ह्यागुं विवेक बुद्धि दयेका ज्या याना यकल ।

चित्र गृहपतिया बुद्धि

चित्र गृहपति छम्ह बुद्धया पाले याहा विद्वानहा, भिक्षुपिन्त समेतं उपदेश बःहा व बुद्ध धर्म ध्वीका बी फुहा उपासक खः । व उपासकया

जीवनी बवना यकेबले बुद्धया गिष्य श्रावक पिनिगु उपदेश न्यनानं मार्ग-
फल प्राप्त यायेफु धयागु सी दु । पञ्चवर्गीपि मध्ये महानान घयाह्य
भिक्षुया प्रथम दर्शनं व वसपोलया उपदेशं स्तोतापत्ति फल लाभ याना
काम्ह खः । स्वीदं तक भगवान् बुद्धया दर्शन मयासे अनागामी लाभ याना
च्वंहा खः ।

गजबगु खँला चित्र गृहपति मागं फल लाभ याना नं ऋद्धि
चमत्कार स्वयेगु थःगु बानि तंके मफु । व छहा साप ऋद्धि भक्तिह्य
जुया च्वन ।

चित्र गृहपति च्वं च्वंगु थाय्यात मच्छिका सण्ड धाइ । अन न्ह्याहा
भिक्षु बोसां चित्र गृहपति प्रार्थना याइकि— “भन्ते ! जि ऋद्धि बा चमत्कार
स्वयेगु साप इच्छा जुया च्वन । ऋद्धि छक कयना बिज्याहुँ ।” स्वयं महा
नाम महास्थविर याके नं ऋद्धि कयना बिज्याहुँ धका प्रार्थना याःबले
वसपोल थन च्वनां तालेलाई मखुत धका सुंक व गां तोता बिज्यात ।

अन लिपा महक घयाह्य भिक्षु छहा अन बिज्यात । चित्र गृहपति
उपासकं वसपोल याके ऋद्धि छक कयना बिज्याहुँ धका प्रार्थना यात ।
निकः स्वकः तक नं पिरे याना च्वन । सापसक आग्रहयाना च्वंगुलि महक
भिक्षुं धाल— एमा थ्व चीवर बँय लाया उकी छोने घाय्मो तया ब्यु ।
थः कोठाय दुहाँ वना लारा तिना बुकू तल ।क्वे प्वालं मिप्वालक पिहाँ
दोधे च्वंक कयना चीवरया छोने च्वंगु घाय्मो, सु फुक च्याका भस्म याना
बिल । तर चीवर मि मनः । महक भिक्षु कोठां पिहाँ बया न्यन— चित्र
गृहपति आः लुधकं ऋद्धि स्वये धुन ला ? गये च्वं ले ?

भन्ते ! लुधकं ऋद्धि स्वयं धुन, छपि घात्थे हे महा पुरुष खः ।
छपि जिन्दगी भर थन हे च्वना बिज्याहुँ । जि छपिन्त माःगु तक पुरे

याना सेवा थाये । महक भिक्षु नं आः धन चवना तालेलाइ मखूत घका अन तोता सुत्त बिज्यात ।

चित्र गृहपतिया इसिदत्त घयाहा पासा छहा दु व नं भिक्षु जुया तः दें लिपा मच्छिका सण्डे वन । चित्र गृहपति बांलाक हासिके मफुत । वया मती जक ध्वस्पोल जिमि पासा इसिदत्त थें च्वं । तप्यंका घाःसा न्यने मछा । अले खंया खंय् इसिदत्त घयाहा जिमि पासा छम्ह दु, वस्पोल गन दुथें छपिसं स्पू ला ? घका खें न्हा धन ।

“जि स्पू” घका घया बिज्यात ।

“छपि हे ला कि छु ?”

वस्पोलं नं मवासेलि थः हे पासा खः घका सीका साप माने यात । इसिदत्त भिक्षु याके नं ऋद्धि छक स्वये दुसा ज्यू घका विन्ति यासेलि छुं नं छुं ऋद्धि कयना वथाय् तोता वंम्ह हानं अन गुबलें पलाः तः मविज्यात । थथे भिक्षुपि व थाय् तोता वंगु छाया घाः सा ऋद्धि घयागु न्होने लाः बले कयने मज्यू । ऋद्धि कयनेया लागी भिक्षु जीवन मखु । ऋद्धि कयना जुलकि न्हाबलें मनूत गवाः गवा मुंका च्वने माली । उकि भिक्षुपि ऋद्धि स्वये घालकि व थाय् तोता वनीगु खः ।

छन्हुया खें खः । भिक्षुपिनि पुचले रूपयात मिखा बन्धन ला कि ? मिखा यात रूप बन्धन घका छल्फल जुल । भिक्षुपि निध्वः जुल । छध्वः मिखां रूप खना मन स्यं घाःपि । मेगु छध्वः रूप यात मिखां स्वया मन स्यं घाःपि खः । थुगु बारे निर्णय थाये मफुत ।

चित्र गृहपति ध्व खें न्यना च्वन । वया मती जक उलि हे खं निर्णय थाये मफुपि भिक्षुपि । इमित जि वना ध्वःकावी माल घका सरा-

सर भन्ते पित्त वन्दना याना धाल—

“भन्ते ! छल्पोल पिन वाद विवाद जुया च्वंगु बारे जि छग्
घाय् ज्यूला ?”

“घया ब्यूसा ला जि हे ज्यू नि” घका भिक्षु पिसं धाल ।

ए सा भन्ते न्यना बिज्याहुँ । घायनु कि तुयुह् दौह छम्ह व
हाकुम्ह दौह छम्ह ज्वना निम्ह सिगु गःपते खिपतं चिना तोता ब्यूसा
निम्हेस्यां ताना तानी ज्वी । आः घया बिज्याहुँ तुयुम्ह दौहयात हाकुम्ह
दौह बन्धन जुल ला कि हाकुम्ह दौहयात तुयुम्ह दौह पंगल जुल ले ?

भिक्षु पिसं लिसः बिल थन दौह निम्हं बन्धन व पगल मखु ।
पंगल व बन्धन गुया च्वंगुला बिचे चिनातःगु खिपः जुल का !

अथे छः सा भन्ते, मिखायात रूप नं बन्धन मखु, अथे हे रूपयात
मिखा न बन्धन मखु । बन्धन ला मिखां रूप खना गुगु विज्ञान बा चेतना
दया बद्दगु छः वहे बन्धन वा संयोजन छः ।

भिक्षुपि सकलें चित्र गृहपतिया विद्वत्ता खना आश्रयं चाया बस-
पोलपिसं साधुवाद बिया बिज्यात ।

छहु सारिपुत्र भन्ते मेपि भिक्षुपि ब्वना मच्छिका सण्डे बिज्यात ।
वलपोल अन बिज्यागु नं चित्र गृहपति साप विद्वान धाःगु न्यना छः ।
चित्र उपासक सारिपुत्र भन्ते नाप लाना वन्दना याना सुख दुःखया खं नापें
छल्फल् ज्वी धुंका साप लय् ताया कन्हिसिया लागी निमन्त्रणा याना
लिहाँ वन ।

अन न्ह्यावले आवासीयरूपे च्वं च्वंम्ह सुधम्म घयाम्ह भिक्षु छम्ह
दु । बसपोल याके न्यना जक चित्र गृहपति धार्मिक कार्य याइगु जुया

चवन । उखुनु न्हापा सारिपुत्र भन्ते यात निमन्त्रणा याये शु क्वातिनि कन्हे भोजन बिज्याहुँ, सारिपुत्र भन्ते बिज्याइगु दु धका सुधम्म भन्तेयात सुचना बिल ।

सुधम्म भिक्षुया मती चवनकि जिके मन्यसे निमन्त्रण याना वल ।
जिगु अपमान यात धयार्थे जुया भोजन यये मखु धया बिज्यात ।

चित्र उपासकं धाल— छपि बिमज्यात धाये व सुख दे मखु ।
छपि बिमज्यासे मज्यू ।

जि वये मखु छन्त सारिपुत्र दुसा गाहे गानि धया छीत ।
चित्र गृहपति छे वना कन्हेसिया लागी भोजन या प्रबन्ध याना चवन । भोजन याकी खुनु सुधम्म भिक्षु यां मन मच्चं । छु छु ज्वरे याना नकीगु थे छक स्वः वनेमाल धका चित्र गृहपतिया छ्ये बिज्यात । चित्र गृहपतिया वसपोल बिज्यागुलि मन याउसे च्वंका धाल— भन्ते छपि बिज्यागु साप जिल ज्वरे याना तयागु ठीक जूला मजूला थे स्वया बिज्याहुँ ।

सुधम्म भिक्षु धयाके थे याना धाल— मेगुला फुक ठीक हे जू,
हामोगुलि छता जक मदु का !

अथे धाःगु छाया धाःसा चित्र गृहपतिया छ्येँ हामोगुलि दयेकीगु जूगुलि वहे छता मदु धाःबले भतिचा नुगले दीगु स्वभाव हे खः ।

चित्र गृहपति न बिचाःयात थ्व भन्ते नं नुगले छता तथा म्हुतुं मेगु धाल । जि नं छता खँ धाये का धका— भन्ते । न्हापा छयाय् खा व को निम्ह जो चिना मचा छम्ह दत । व मचां को हालि धका हाःसा खा हालीगु । खा हाले धका हाःसा को हालीगु ।

थुलि खँ न्यने मात्र तँ पिकया— छ उपासकं भिक्षु पिन्त अपमान यात । छं स्वये बले छंगु विहारे च्वना च्वनेव छं घा:थें च्वनेमा ज्वी । छंगु विहारे च्वनेमा: घयागु मद्दु । छंगु हे नया च्वनेमा: घयागु मद्दु । छं योम्ह भिक्षुनि जितावनका घका हाला बुद्धयाथाय् वना चित्रगृहपति अपमान यात घका कं वन ।

भगवान् बुद्धं खँ फुकं न्यने धुनेवं घया बिज्यात । चित्र गृहपतिया दोष मखु । दोष छंगु हे ख: । छं हे वयाके क्षमा फों हुँ घका मेक मेकं क्षमा फोंके छोट ।

चित्र गृहपतिया भिक्षु पिनि प्रति श्रद्धा क्वातु । न्हापां व भिक्षु यात क्षमा मब्बु । सुघम्म भन्ते नं क्षमा फोने मा:गु ज्या यागु मद्दु घया च्वन । अले भिक्षुपिस— भगवान् बुद्धं क्षमा फोंके छोया ह:गु घासेलि क्षमा बिल ।

घा:थेंया ज्ञानया वारे मेमेगु नं खँ सीके मा:सा बुद्ध कालीन गृहस्थी आदि सफू स्वया बा ब्वना दिसँ ।

लेखक प्रकाशित सफूत

नेपाल भाषा

१- गौतम बुद्ध	८- पेकिङ्ग स्वास्थ्य निवास
२- बुद्धया अर्थ नीति	९- बौद्ध शिक्षा
३- तथागत हृदय	१०- ग्वापां याम्ह गुरु सु ?
४- त्याग	११- हृदय परिवर्तन
५- दश संयोजन	१२- बौद्ध ध्यान
६- भिक्षुया पत्र भाग १	१३- बाखें (छिगुल्हाती दु)
७- " भाग २	

Dhamma.Digital

नेपाली भाषामा

१- नेपाल चीन मैत्री	४- बुद्ध र व्यवहारिक धर्म
२- बुद्धवाद	५- पञ्चशील
३- बौद्ध दर्शन	६- शान्ति

धाकू:- शाक्य प्रेस ओमबहाल टोल । फोन नं. १३६०४